

دو کوهنورد صاحب نام تبریزی پس از صعود به قله ۷۵۰۰ متری پامیر جان خود را از دست دادند

مهدآزادی به عنوان اولین رسانه
خبری در کشور این گزارش ویژه
را همراه با عکسهای اختصاصی
منتشر می کند

شادروان عبدالحسین عزیز، کوهنورد ارزشمندی
با مرگ ناپهنگام خود جامعه ورزشی را داغدار کرد

آوردن پیکر قهرمان بزرگ
و کوهنورد نامی شهر خود
راهی فلات پامیر واقع در
منطقه مرکزی کشورهای
به سال آینده موکول گردید.
چیز زیادی برای نوشتن
نداریم هرچند ذکر محاسن و
افتخار آفرینی های

جامعه کوهنوردان افتخار آفرینی شادروان
حسین حراستی را فراموش نخواهند کرد

تبریز - سرویس ورزشی مهدآزادی :
دو تن از کوهنوردان
صعود نام تبریز پس از
صعود به قله ۷۴۹۵ متری
پامیر جان خود را از دست
دادند .

این خبر کوتاه که برای
مردم قدرشناس تبریز به
ویژه جامعه کوهنوردان ،
بسیار سهمگین و جانگداز
بگویم و انالله و انا الیه
راجعون» ناگفته نماند قرار
بود ظرف چند روز آینده
آقای رخشته برای پایین

مسعود آقا بالایی، تنها هم‌نورد بازمانده از کوهنوردان
تبریزی در برنامه صعود به قله پامیر

آرزوی غفران الهی برای
ارواح بلند حسین حراستی و
عبدالحسین عزیز از
خداوند بزرگ که توان تحمل
این ضایعه جبران ناپذیر را به
خانواده آن شادروانان و
جامعه ورزشکار
کوهنوردان
علی‌الخصوص یار
آنها قهرمان میدان
فرهنگ اصیلان
مسئلت داریم.

افغانستان ، چین ، تاجیکستان
و قرقیزستان بشود گویا به
علت آغاز فصل کولاک و
شرایط سخت اقلیمی این امر
کوهنوردان از دست رفته
صفحات زیادی می‌طلبید
ولی در شرایطی که هیچکس
شرایط روحی مناسب گفتن
و خواندن مطالب مفصل را
ندارد انجام این وظیفه را به
بعد موکول می‌کنیم و با

تپه قله ۷۳۰۰ متری پامیر
(عکس اختصاصی مهدآزادی)

محل استقرار چادرهای فرارگاه
۶۹۰۰
دو محل ساخته
عکس از گردنه زیر قله ۷۳۰۰ متری
(اختصاصی مهدآزادی)

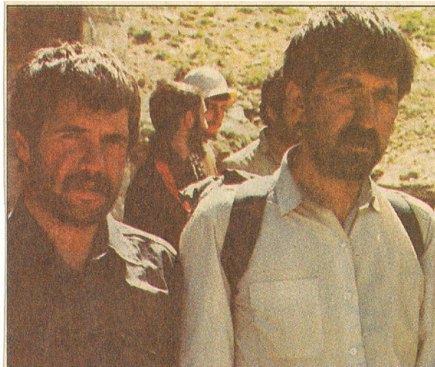
بود در اواخر هفته گذشته به
گوش ما رسید به اشاره آقای
اصیلان رخشته یار دیرین
حسین حراستی بنابه
ملاحظات عاطفی و
خانوادگی آن شادروان از
درج خبر خودداری کردیم .

امروز خود اصیلان به
دفتر روزنامه تلفن کرد و با
صدای لرزان که هنوز آثار
غم جانگناه این ضایعه
دردناک را داشت گفت :
چند سطر قلمی کرده‌ام
می فرستم چاپ کنید .

عزیمت کوهنوردان ایران برای پائین آوردن پیکر
دو قهرمان به علت کولاک شدید به تابستان آینده موکول

برای مهدآزادی که

در ارتفاع ۶۹۰۰ متری قله پامیر تاجیکستان دو کوهنورد ایرانی کشته شدند

دو کوهنورد کشته شده ایرانی!

حسین حراستی (سمت راست) در کنار عبدالحسین عزیزی سراجی

تنه‌ها بمانده این گروه مجبور به ترک محل شد. حسین حراستی و عبدالحسین عزیزی از مرزبانیان کشورمان و معدود کوهنوردان ایرانی به شمار می‌آیند که به هم‌ایالت نیز صعود کرده بودند. باتوجه به شرایط نامساعد جوی و شروع فصل سرما در منطقه قرار است یکبار این دو کوهنورد با سابقه سال آینده به پایین آورده شود. ● گزارش دیگر

تبریز-خبرگزاری جمهوری اسلامی: اداره کل تربیت بدنی استان آذربایجان شرقی به نقل از منابع تاجیکی اعلام کرد، راهنمایان تاجیکی برای بازگرداندن جسد حسین حراستی یکی از دو کوهنورد ایرانی کشته شده در قله پومورو در تاجیکستان درخواست ۵ هزار دلار کرده‌اند. جسد یکی از این کشته شدگان به دلیل پرت شدن به داخل یخچال از زمین رفته است اما جسد کوهنورد دیگر در وسط یک تخته سنگ قرار دارد. رئیس فدراسیون کوهنوردی در این زمینه به خبرگزاری جمهوری اسلامی گفت: این فدراسیون پس از درخواست راهنمایان محلی، آماده پرداخت این مبلغ شد. اما آنان به دلیل شرایط بد جوی حاضر به انتقال جنازه این کوهنورد ایرانی نشدند.

پامیر - کوهنوردان ایرانی برای صعود به قله ۷۴۹۵ متری آماده می‌شوند

حراستی نیز به علت تلاش زیاد و ناراحتی، دچار سکت قلبی شد و جان خود را از دست داد. پس از این حادثه مسعود آقابالایی

به علت شرایط جوی منطقه، اجساد کوهنوردان تا سال آینده در زیر یخ‌ها باقی خواهد ماند

دو کوهنورد ایرانی پس از صعود به قله ۷۴۹۵ متری لنین در سلسله جبال پامیر واقع در جمهوری تاجیکستان به هنگام بازگشت در ارتفاع ۶۹۰۰ متری دچار حادثه شدند و جان سپردند.

گروه سه نفره کوهنوردان ایرانی که برای اولین بار این قله را فتح کرده بودند، هنگام بازگشت دچار این حادثه شدند. ابتدا یکی از آنان به نام عبداله عزیزی، اهل تبریز به اعماق یک یخچال صعب‌العبور سقوط کرد.

پس از سقوط این کوهنورد، دو همراه او به اسامی حسین حراستی و مسعود آقابالایی با وجود شرایط سخت جوی در ارتفاع حاضر به ترک وی نشدند و با ورود به درون یخچال و برپایی کمپ در محل سعی در بالا آوردن کوهنورد کشته شده کردند. پس از گذشت ۳ روز یکی دیگر از کوهنوردان به نام حسین

صفحه ۱۴

سه شنبه ۶ شهریور ۱۳۷۵

۱۱ ربیع‌الثانی ۱۴۱۷ شماره ۳۰۷۲

دو کوهنورد ایرانی جان باختند

فدراسیون کوهنوردی اعلام کرد: دو کوهنورد تبریزی پس از صعود به قله ۷۴۹۵ متری پامیر واقع در جمهوری تاجیکستان به هنگام بازگشت در ارتفاع ۶۹۰۰ متری دچار حادثه شده و کشته شدند.

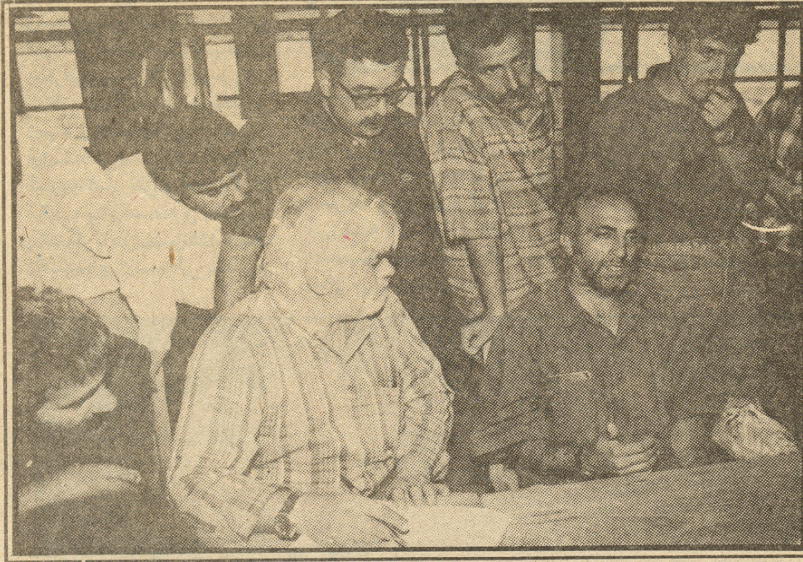
این کوهنوردان اوایل هفته گذشته در قالب یک گروه سه نفره به نام‌های حسین حراستی و عبدالحسین عزیزی و مسعود آقابالایی به این قله صعود کردند که در هنگام بازگشت یکی از کوهنوردان به نام عبداله عزیزی دچار حادثه شده و به انتهای یک یخچال صعب‌العبور سقوط می‌کند.

پس از گذشت ۳ روز یکی دیگر از کوهنوردان به نام حسین حراستی نیز به علت تقلای زیاد و ناراحتی دچار سکت قلبی شده و جان خود را از دست می‌دهد.

حسین حراستی و عبدالحسین عزیزی از مرزبانان کشورمان و معدود کوهنوردان ایرانی بودند که به هم‌ایالت نیز صعود کرده بودند.

نسخه‌ای از روزنامه آذربایجان

چگونگی سقوط و مرگ دو کوهنورد ایرانی پس از فتح قله ی پامیر از زبان تنها باقیمانده ی حادثه

سه تن از کوهنوردان معروف ایرانی که به قصد صعود بر قله ۷۴۹۵ متری کمونیزم عازم تاجیکستان شدند، پس از فتح قله در راه بازگشت دچار سانحه شدند و طی آن دو تن جان سپردند و فقط یک نفر از مهلکه جان بدر برد.

* * *

به رغم سکوتی که در محافل کوهنوردی ایران و بخصوص فدراسیون مربوطه حکمفرما بود صبح دیروز تنها باقیمانده حادثه که مسعود آقا بالایی یکی از کوهنوردان صاحب نام ایران است به همراه حسین عزیزی برادر یکی از کشته شدگان که برای انتقال اجساد به دوشنبه رفته و بخاطر شرایط بسیار دشوار طبیعی و جوی دست خالی برگشته است با هوایما وارد مشهد شد.

در فرودگاه به نخستین نفراتی را که به ملاقات مسافران آمده اند برمی خوریم. حاج عباس شوشتری رئیس سابق هیات کوهنوردی به همراه رسول حکم آبادی عضو هیات که به درستی از لحظه ورود هوایما آگاه نیستند به سراغ دوستانی که دارند می روند و سرانجام مشخص می شود که مسافران در سالن گمرک هستند، در این موقع عده ای از کوهنوردان که پرده تسلیتی از سوی گروه احد را در دست دارند وارد می شوند و به تدریج اعضا و مسوولان گروه های آزادگان و از راه می رسند و بعد نعیم آبادی رئیس هیات به همراه عده ای دیگر از اعضا هیات به جمع دیگران می پیوندند و آنگاه وقتی حسین عزیزی از میز گمرک می گذرد اشک بر چشم همه می آید و آنگاه به یاد برادر مرحومش و همچنین کوهنورد دیگری که در این حادثه جان باخته است یعنی حسین خراستی فاتحه ای خوانده می شود و بعد وقتی مسعود آقا بالایی به دیگران می پیوندد صدای گریه در سالن می پیچد. چرا که اکثر حاضران یا دو کوهنورد متوفی سالها دمساز بوده و حتی بعضی ها به شاگردی آنان افتخار می کنند.

* * *

صبر می کنیم تا از شدت احساسات حاضران کاسته شود و آنگاه با تنها شاهد قضیه یعنی مسعود آقا بالایی به صحبت می پردازیم. وی در حالیکه بسیار افسرده و پژمرده به نظر می رسد می گوید فروردین ماه امسال سه نفری تصمیم گرفتیم برای فتح این قله اقدام کنیم و برای کسب آمادگی به تمرین پرداخته و اکثر قله های دشوار ایران را زیر پا گذاشتیم و سرانجام با آماده شدن مقدمات کار پس از اطلاع به فدراسیون با هزینه شخصی عازم تاجیکستان شدیم. آنجا یک راهنما در اختیار ما قرار گرفت و در حالیکه شرایط جوی بسیار نامناسب بود صعود را آغاز کردیم و قبلاً به ما گفته شده بود که امسال وضع این قله دگرگون است و به همین دلیل در طول فصل صعود تنها یک گروه مشترک کوهنوردان اتریشی و سوییسی موفق به فتح قله شده اند و انگلیسی ها از ارتفاع ۶۱۰۰ متری بازگشته اند ولی ما با اراده ای مصمم و طبق برنامه صعود را ادامه دادیم تا اینکه ساعت ۳/۵ بعد از ظهر روز بیست و سوم مرداد ماه هر سه نفر بر فراز قله پرچم ایران را نصب کرده و آنگاه در مسیر یخچالی طولانی راه بازگشت را در پیش گرفتیم در حالیکه هر لحظه بر سردی هوا و شدت طوفان افزوده می شد و توان ما را کاهش می داد. وی در شرح یخچالی که شاید میلیونها سال عمر داشته باشد

می گوید: طول یخچال حدود ۸۰۰ متر و شیب آن فوق العاده زیاد است و به همین دلیل صعود و پایین آمدن از آن باید به صورت انفرادی باشد و نمی توان به صورت حمایتی این کار را انجام داد بخصوص که در دمای هوای ۲۰ درجه زیر صفر زدن کارگاه و غیره زمان صعود را حداقل سه روز افزایش می دهد و تازه نتیجه کار هم مشخص نیست به همین دلایل ما به صورت فردی شروع به پایین آمدن کردیم. حسین خراستی و راهنما با هم جلو بودند من وسط قرار داشتم و عبدا . . . عزیزی پشت سرم با کندی در حرکت بود، لحظه ای من روی تکه یخی نشستم که از پشت سرم فریاد عزیزی را شنیدم که گفت: ای وای! . . .

به محض اینکه رویم را گرداندم دیدم او از ده متری در حال سقوط است تلاش کردم متوقفش کنم ولی با حرکت تندی که داشت در سرازیری یخچال سقوط کرد و پس از حدود سیصد متر متوقف ماند، من که تصور چنین حادثه ای را نداشتم لحظه ای مات ماندم و بعد در همان مسیر شروع به پایین رفتن کردم در حالیکه بین راه کلنگ و سایر وسایل وی را که به اطراف پرت شده بود جمع آوری می کردم و زمانیکه بالای سرش رسیدم دیدم خراستی و راهنما قبل از من آنجا هستند و مقداری خون یخ زده روی پیشانی عزیزی دیده می شد، یکساعتی آنجا بودیم و چون از فوتش مطمئن شدیم با توجه به فرارسیدن تاریکی و شدت ریزش برف جسد او را وسیله کلنگ در قسمتی از یخچال ثابت کردیم و حرکت به پایین را ادامه دادیم اما بلافاصله متوجه شدم که خراستی روحیه خود را از دست داده و تحت تاثیر این حادثه قادر به حرکت نیست.

بقیه در شماره بعد

نسخه ایی از روزنامه استان خراسان

PASSAGES

Died

Dave Dykeman, 64, on September 1, while descending from the summit of Devil's Crag #1 in the Sierra Nevada. Dykeman and his friend Herb Buehler had climbed the peak without incident, and were rappelling a 25-foot section below the summit arete. Buehler, who went first, heard rockfall and ducked against the wall for cover. He heard a cry, and when he looked

up Dykeman was gone. Dykeman's body was later located midway down the 1200-foot northeast face.

Devil's Crag #1 has a well-deserved reputation for unstable rock, and one or more of the slabs on which Dykeman was standing probably slid out from under him.

At the time of his death, Dykeman was the president of the California Mountaineering Club (CMC), an organization he was instrumental in creating. He had also chaired and held various offices in the Sierra Club's Sierra Peaks Section (SPS).

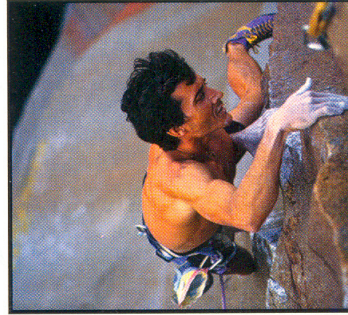
Dykeman was an experienced climber, having made over 500 ascents in the Sierra Nevada, as well as others around the world. He also led scheduled outings on over 250 peaks in the Sierra Nevada.

When I learned of his death, I thought back to my first SPS and CMC trips, which Dykeman led. I realized that if I had a mentor in climbing, he was it, and many other climbers would proudly claim the same. He will be sorely missed by the Southern California climbing community.

— Tom Sexton

Iranian mountaineers Abdol Hosein Azizi, 44, and Hosein Harasati, 49, on Peak Communism (7495 meters) in the Pamirs.

Azizi, Harasati, and a third member of the team, Masood Aghabalaei, reached the summit of Communism at 3 p.m. on August 13. Azizi slipped at 7000 meters during the

Jack Mileski, 38, longtime Gunkie and Texan, father of beta, frequent contributor to *Climbing*, and high-school English teacher, was found dead in his home in Colorado Springs. Details are sketchy, but foul play is suspected. Report to follow in the March 15 issue.

descent, and the others found his body some 200 meters lower. Harasati and Aghabalaei spent the night at their 6950-meter high camp. The following morning they climbed down another 100 meters before Azizi refused to continue, complaining of exhaustion and symptoms that were later attributed to cerebral edema. Aghabalaei radioed for help and set up a bivouac where the pair spent three more nights. When the rescue team arrived on August 17, Harasati was in critical condition. He died during the descent.

Azizi lived in Tehran and owned Kuh-Ski, a mountaineering and skiing equipment manufacturing company. Harasati owned a shoe-making company in Tabriz.

Azizi, Aghabalaei, and Harasati on the summit of Peak Communism.

خبر چاپ شده در مجله کلایمینگ امریکا

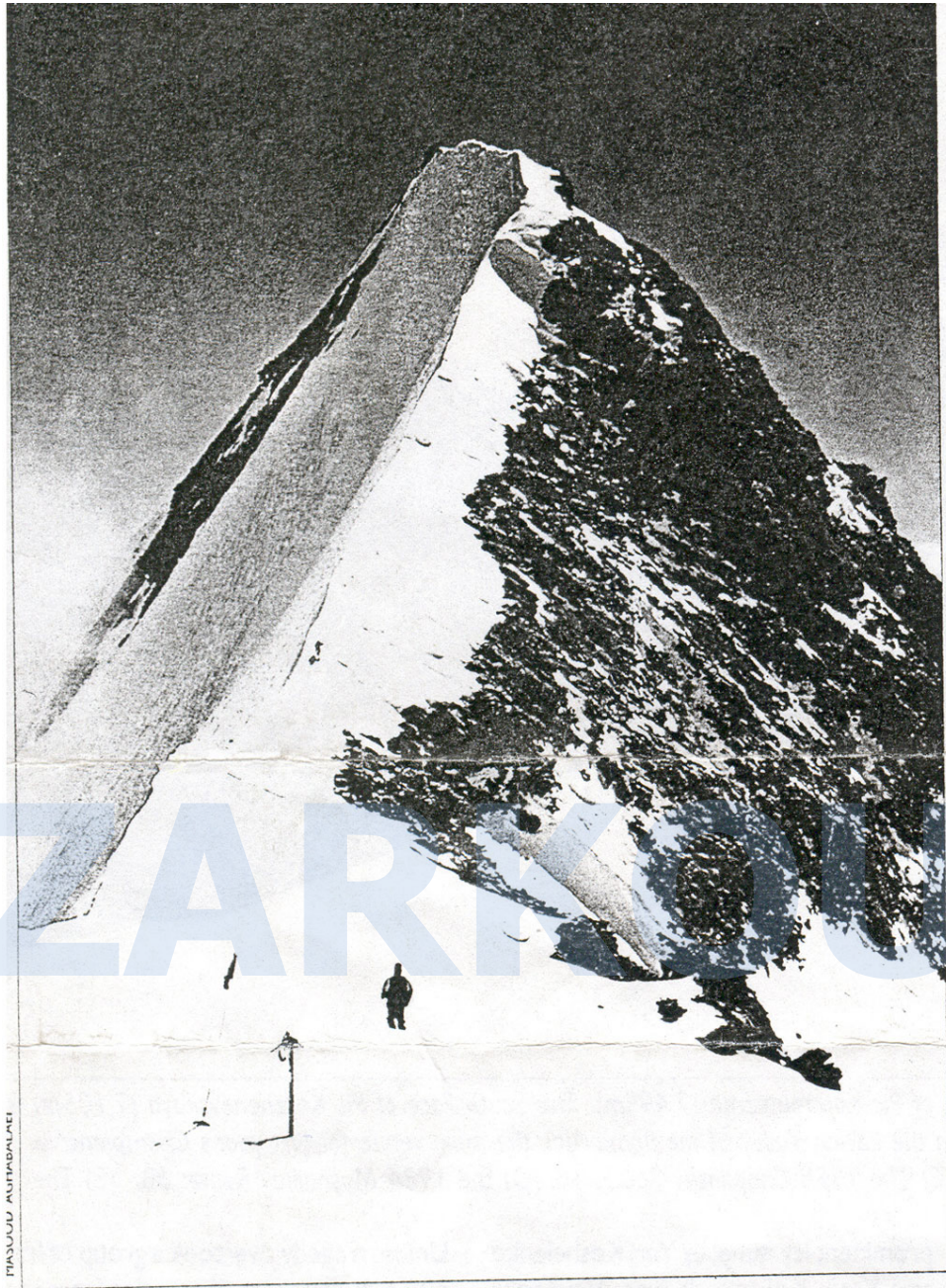
Iranian mountaineers perish on Pic Kommunizma

Above: Pamir. Camp 1 (5,300m) on the Standard Route up the Borodkin Spur (5A) of Pic Kommunizma (7,495m). The South Face of Pic Korzhenevskaya (7,105m) is visible in the background. **Below:** The 1,400m North Face of Rocky Ak-su (5,217m) in the Laylak Valley of the Pamir Alai, the main venue for last year's Championship routes. (A) The 1986 Popov Route: 6B. (B) The 1994 Chabaline Directissima: 6B. (C) The 1988 Chaplinsky Route: 6B. (D) the 1984 Moshnikov Route: 6B. (E) The 1982 Troschynienko Route on the North Pillar: 6A.

خبر چاپ شده در مجله ماتین انگلیس

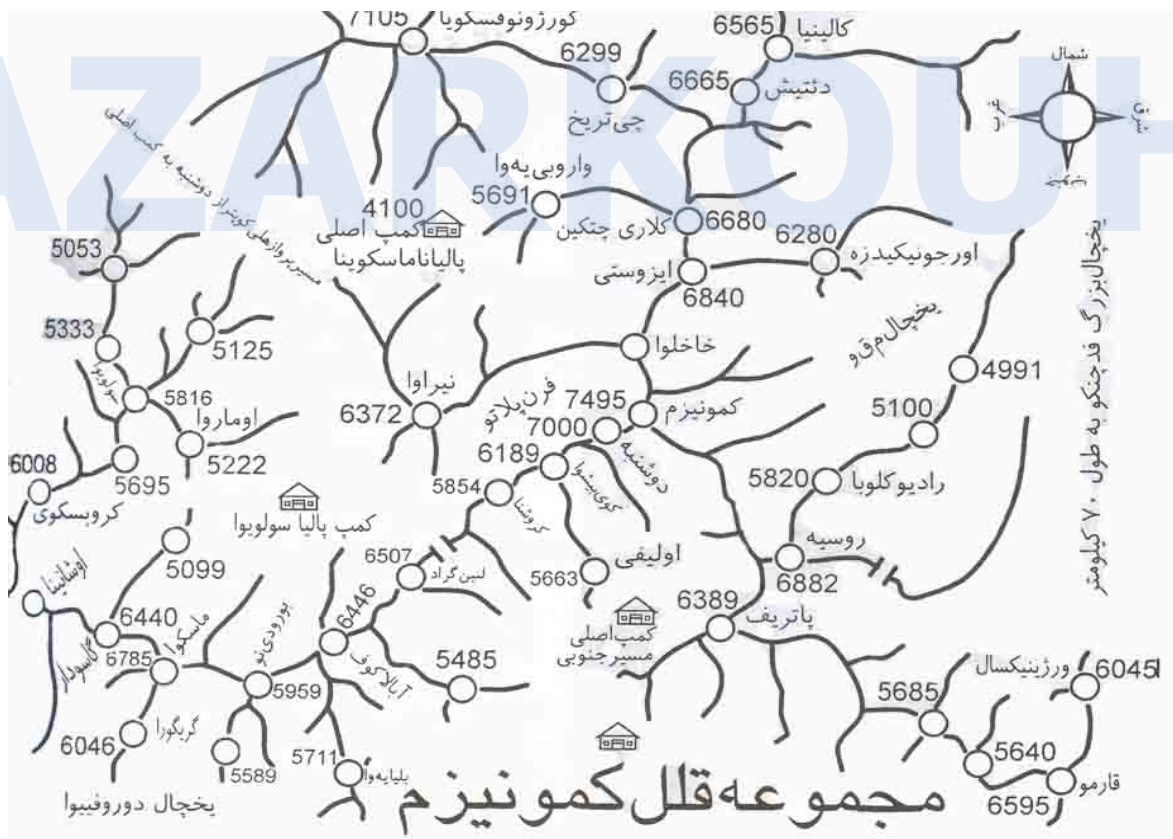

Above: Looking towards the highest point of Pic Kommunizma from c7,400m on the summit ridge..

تصویر روی جلد چاپ شده کتاب در مجله مانتین انگلیس

مسعود، به‌مراه بچه‌های تُرک چینی در اولین برنامه صعود قلّه موستاق آتا سال ۱۳۸۴

اشعار

قهرمانلاریملا پیغام یولادیم
یئنه سرمشق اولسون منیم ائولادیم
پامیر یاخشی ساخلا امانتیمی
اوغول منیم دیرسه دالیا قاچماز
رختوخابدا اولمک اونا یاراشماز
پامیر یاخشی ساخلا امانتیمی
گوزل عزیزیمی حراستیمی

پامیر باشین اوجادی
دئه بولودلارا چکیلسین
پامیرین باشی طوفان
ذیروه سین فتح ائدنه
اوجادان ائتمک اولماز
حسینین مکتبینه
پامیر یاخشی ساخلا امانتیمی
منیم عزیزیمی حراستیمی

پامیر من سهندم من ساولانام
پامیر من ایرانام آذربایجانام
تاریخلر ثبت اءدیب شجائتمی
یاخشی ساخلا منیم امانتیمی
گوزل عزیزیمی حراستیمی

شعر از حبیب ملکی

شعری که در ذیل می‌آید بیاد دلاور مردان فقید خِطهٔ آذربایجان در منطقهٔ فلات پامیر
(زنده یادان حسین حراستی و عبدالحسین عزیزی) و پیاس قدرشناسی از جانفشانی‌های
بیدریغ تنها کوه‌مرد بازمانده آقای مسعود آقابالائی قلمی گردیده است!!

آلاله‌های پامیر

بوسیدید،

یکی در پنجهٔ ستیغ و سنگ

سخره‌ها و سنگ‌های پامیر را

عاشقانه .

بستان شیر زخمی کوه

و دیگری

همانند گودی دو مضاف شیر سفید

و تو ماندی

با آواری از غم عالم

بر فراز راه ...!!

گریه سر دادید

رفیقانه سر در آغوش هم ،

به افزونی شأن بلند انسان

در شادمانی و شوق

شما سه تن بودید

از تبار آزمودگان رنج

فرزندان زحمت و کار

شکفبا و حسوداً

چه غریبانه جان باختند

آن دو یارانت

فرهادوار

در اوج مستی و عشق

نا گفته نماند که نام کتاب از عنوان این شعر بر گرفته شده است!

رحیم دینی

تابستان ۱۳۷۵ تبریز

پایان